

Det Afssnit, som derefter fattes under Forhandling, omfatte Lovforslagets § 6 (se Tillæg A, Sp. 13—20, cf. sammesteds Sp. 237 til 312) med de dertil hørende Ændringsforslag under Nr. 3—17 (se Tillæg B, Sp. 551—554 cf. sammesteds under Nr. 12—33 Sp. 279—312) samt endvidere Forslag under Nr. 1 af S. Jensen (Svendborg Amts 2den Valgkreds) og Lange.

Ordføreren (Berg): Angaaende Forslagene under Nr. 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11 og 12 skal jeg tillade mig at henvise til Betænkningen. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 9 skal jeg, idet jeg henviser til Betænkningen, bede de Herrer om at ville iagttage den Samstemmighed — lad mig tage det først — som er i Dpfattelsen af, hvorledes vort Landpostvæsen bør udvikles i den nærmeste Fremtid, jeg vil bede om at iagttage, hvilken Samstemmighed der er mellem den høitærede Minister og Udvalget, og i hvilken Henseende der er Meningsforskiel. Denne Meningsforskiel indskrænker sig væsentlig til dette ene Punkt, at den nuværende ofte høist uheldige Ordning med Udvekslingssteder skulde ombyttes med Ansættelsen af ansvarlige honorerede Brevamlere. Dette har den høitærede Minister søgt at affrække Udvalget fra at fastholde ved en Fremstilling af de Udgifter, en saadan Foranstaltning vil foranledige. Udvalget har ikke forment, at denne Kalkule var paalidelig i den Forstand, idet man troede at kunne stille den ikke lidet lavere. Dernæst har man ment, at dersom der endnu er saa meget at gjøre rundt omkring i Landet for at faae en nogenlunde forsvarlig Ordning af disse Forhold, vil der være saa meget stærkere Grund for Udvalget til at fastholde sin Anskuelse, at man i alt Fald tænker paa at gaa i den Retning for at Landbefolkningen overhovedet kan blive, jeg siger ikke ligestillet med Kjøbstadsbeboerne end sige med Kjøbenhavns Beboere, langt fra, men noget mere tidssvarende stillet, end den hidtil har været, og jeg skal derfor, idet jeg paaifommer, at der iøvrigt er denne Enighed om flere væsentlige Punkter med Hensyn til en kraftigere Udvikling af Landpostvæsenet mellem den meget ærede Minister og Udvalget, fremdeles lægge den meget ærede Minister Overveieisen af dette Punkt, der er saa væsentligt, paa Sinde. Iøvrigt skal jeg henvise til Forslaget, der vel formelt er stillet af Udvalget, men i Virkeligheden er stillet efter Henstilling af den meget ærede Minister. — Ved Forslagene under Nr. 13 og 14 skal jeg heller ikke opholde mig videre, idet jeg tør antage, at den meget ærede Minister ikke vil have Noget imod at tage Forslaget under Nr. 13 tilbage for Forslaget under Nr. 14, der nemlig vil stemme mere med selve Begrundelsen af hans Ændringsforslag. — Forslaget under Nr. 15 giver mig heller ikke Anledning til nogen Bemærkning. Derimod skal jeg med Hensyn til Forslagene under Nr. 16 og 17 an-

gaaende et Lønningstillæg for Statsbanernes Bestillingsmænd bemærke, at, naar Flertallet i sin Betænkning er gaaet ud fra, at Ministeren ved sin Anmærkning og sine Udtalelser i Lovforslagets Motiver har havt til Hensigt at søge en Bemyndigelse til at give et almindeligt Lønningstillæg for Statsbanernes Betjente, har den meget ærede Minister sagt, at det ikke var ment saaledes fra hans Side, som Udvalgets Flertal har opfattet det, hvad der ogsaa fremgaar af Forhandlingerne med ham, idet han mente, at han i den bestaaende Lovgivning havde en Bemyndigelse til at give et saadant Tillæg og altsaa ikke søgte den. Udvalgets Flertal maa imidlertid ønske, at dets Anskuelse om dette Forhold faar en Afstemning her i Thinget. Det indrømmes, at det efter den Enstemmighed om Sagen overhovedet og efter den Forventning om, at man ogsaa kunde komme til en almindelig Lov om dette Forhold, ikke har den Betydning, som det i Tilfælde af Menighed vilde have havt. Jeg gjentager, at man vil sætte Pris paa ved Afstemning over Forslaget under Nr. 16 at faae godtgjort, at Thinget billiger Flertallets Dpfattelse, at den nu bestaaende Lovgivning ikke kan hjenle den meget ærede Minister den Bemyndigelse, som han mener at have; thi i saa Fald kunde man tænke sig, at han med en vis formel Berettigelse kunde gaa til ganske usædvanlige Grændser, og det er jo ikke Meningen. Man har affattet Lønningregulativerne og forelagt dem for den bevilgende Myndighed, men der er i Henshold til disse Lønningregulativer og Overlag ikke givet nogen Bemyndigelse til almindelige Forandringer i disse Bestemmelser; dertil maatte man have Billigelse fra den bevilgende Myndighed gennem en Bevilling til Jernbanedriften. Dette er Flertallets Dpfattelse, og denne godkjendes ved Vedtagelsen af Forslaget under Nr. 16. — Ved Vedtagelsen af Nr. 17 godkjendes derimod Ministerens Berettigelse til for næste Finantsaar at udbetale efter samme Regler, som ere angivne i § 26 for andre Embedsmænd, visse midlertidige Lønningstillæg til Statsbanernes Bestillingsmænd. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, da det er saa silbig paa Mødet; og da jeg antager, at man ønsker, at vi saa hurtig som mulig skulle blive færdige med dette Afssnit, skal jeg henvise til Betænkningen angaaende alle andre Spørgsmaal, som under dette Afssnit kunde berøres.

Seavenius: Jeg har paa Mindretallets Vegne kun at omtale Forslagene under Nr. 16 og 17. Mindretallet er ikke enig med Flertallet i den Betragtning, at Ministeren ikke skulde være bemyndiget til at give det Lønningstillæg, hvorom her er Tale; det forekommer os, at Loven af 1867 om Statens Overtagelse af de jydsk Jernbaners Drift er tydelig nok i saa Henseende. Det er vor Dpfattelse, at selv om Flertallet naturligvis kan opnaa en Godkjendelse af sin Anskuelses Rig-